

danne Individder dannes særlige Straffes-afdelinger. Da der nemlig er overveieude Betænkclighed i Udvalget ved at danne saadanne Afdelinger, i hvilke det maatte befrygtes, at de enkelte Individder indbyrdes vilde forhindre hverandre fra at komme paa bedre Veie og saaledes kun synke dybere i Fordærvclsen, har Forslagsstillernes Tante nærmest været at søge at isolere de Paagjældende saa meget som muligt ved at faae dem anbragt ved saadanne militære Institutioner, hvor der er Leilighed til at holde dem til stadigt Arbeide under nært Ofsyn og paa en saadan Maade, at de saa meget som muligt afskjæres fra de Kristtner, for hvilke de formentlig ere faabne. Man kunde maasse herved nære Haab om, at Tillægsstroppen kunde bliw til Opveisning for nogle af de Dømte, naar de for en Tid vare værnedc mod Udsvævelser. Naar de fleste Medlemmer have samlet sig om dette sidste Forslag, er det ogsaa i Betragtning af den Betænkclighed, der kunde være ved isølge det første Forslag at indblande de civile Arbeidsanstalter i den militære Straffelov, hvorved Straffen muligen i det almindelige Omdømme kunde faae en anden Karakter end tilfjiget.

Under alle Omstændigheder vilde man finde det rigtigst at tilføie en Bestemmelse om, at den, der er bleven dømt til at fjernes fra Krigsmagten, senere gives Afgang til at vinde sin Stilling tilbage, naar han viser Flid og god Opsørsel. Til Sammenligning meddeles her det ovennævnte til denne Paragraf i Udvalget fremsatte Forslag:

§ 32 affattes saaledes:

„Har en menig Krigsmand under sin første samlede Tjenestetid været straffet 5 Gange med Fængsel, hvorende ialt til 60 Dages Vagtarrest og deraf mindst 1 Gang ved Krigsretsdom paa Foranledning af vedkommende Jurisdiktionschef, kan Krigsretten, naar han atter tiltales for denne, og Retten efter nogle Overveielse af samtlige Omstændigheder skjønner, at han ikke ved Anvendelse af de lovhjemlede Straffe lader sig holde til Lydighed og Orden, ved Siden af den forskyldte Straf dømmc ham til at fjernes fra Krigsmagten.

Den, der saaledes er fjernet fra Krigsmagten, bliver at aflevere til den borgerlige Dyrighed, ved hvis Foranstaltning han indfattes i en Evangs-arbeidsanstalt til Arbeide i hele den øvrige Tid, hvori han ellers skulde have gjort aktiv Tjeneste. Ved Beregningen af den Tid, han saaledes skal holdes til Arbeide, bliver han at betragte som forlods udtagen til fortsat Tjeneste.

En saaledes fjernet Krigsmand kan dog, saalænge han staa i Linien, naar han frivillig melder sig til vedkommende Lægsforstander med Begjæring derom og medbringer Devis fra Ar-

beidsanstaltens Bestyrelse om god Opsørsel under hans Ophold paa Anstalten, af Lægsforstanderen atter optages i Krigsmagten, i hvilket Tilfælde han indfalbes sammen med næste Mars Aldersklasse ved det Baaben, hvortil han tidligere horte, og regnes til samme Mars Aldersklasse som det Mandskab, sammen med hvilket han indfalbes. Forseer han sig derefter paany paa en saadan Maade, at en Krigsret skjønner, at der ingen Ud-sigt er til, at han kan blive en brugelig Krigsmand, bliver han ved Dom at udelukke fra Tjeneste i Hæren og Søværnet og derpaa med Hensyn til sin Vernepligt at behandle paa samme Maade som de i § 10 ommeldte Personer.

Justitsministeren Iestemmer, hvilke Arbeidsanstalter der skulle anvendes til Modtagelsen af de fornævnte Personer. Omkostningerne ved disses Anbringelse paa Arbeidsanstalterne afholdes af Statskassen.“

Medens der saaledes er opnaaet væsentlig Overensstemmelse om de to hidtil uløste Spørgsmaal, har Udvalgets Flertal som sagt ønsket at være saa varligt som muligt i Behandlingen af saadanne Punkter, som Folkethinget tidligere har givet sin Tilslutning. Smidretid er det dog lykkedes ved gjensidig Smødelommen at gjøre nogle saadanne Ændringer i Forslaget, som i det Hele maa anses for Forbedringer.

Forslagets § 200 omhandler den arbitrære Straffemyndighed, dens Grændser og Afdgangen til at undslaa sig for at modtage den ditterede Straf og henstjyde sig under en Krigsret. I Overensstemmelse med den nuværende Ordning hjemler Forslaget Anvendelse som arbitrære Straffemidler af de blotte Disciplinærmidler som Paradering, Extrajeneste m. v. Det maa imidlertid erkjendes, at en vilkaarlig eller overdreven Anvendelse af disse Midler som Straffe kan gjøre dem strengere end adskillige Fængselsstraffe. Ligeom disse Disciplinærmidler heller ikke nu opfattes som egentlige Straffe og ikke opføres som saadanne paa Straffelisterne, saa er det formentlig neppe rigtigst at benytte en Redaktion af Paragrafen, der kan lede til den modsatte Opfattelse. Meget mere vil det være rigtigst ved en anden Betegnelse af de omhandlede Midler at tilkjendegive deres virkelige Bestemmelse, som blot er at oprette en Forsømmelse eller raade Bod paa en manglende Ovelse, men ikke at tjene som Straf for andre Forseelser, der ikke staa i Forbindelse med den vedkommende Extrajeneste. Herved ledes man til at erstatte Ordet „Paradering“ med „Ompudsning“, og ligeledes tror man at burde udelade „Berøvelse af Fritid“, da det ikke kan betragtes som gavnligt for Uddannelsen ikke at lade Soldaten faae den fornødne Hviletid under Ovel-